

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

355

\*Ιδιοκτήτης—Διευθυντής

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

Πέμπτη 7 'Ιουλίου 1932

Μετά δ' ἑξάμηνον καὶ πλεον ἡμι-  
μιστικῶτά τιν ἑπισκευήν, ἐγένον-  
την 6ην μ. μ. τῆς παρελθούσης  
ριακῆς, 3 ἱεραμένον, τὰ ἐγκαίνια  
Δημοτικοῦ Νοσοκομείου, Ἰω-  
άνν ἐν μέσφ ἑπισήμων καὶ ἀπαί-  
θους Δασυ. Παρήσαν δὲ  
τὴν τελετὴν ἡ Ἱερά Μη-  
πολις Ἰωαννίνων, διὰ τῶν  
πρωτοεγγέλων της Πανοσιολογι-  
κῶν, ἀρχιμανδριτῶν Κων Κων  
χωρίου καὶ Εὐσταθίου, ὁ Ἀνα-  
γορεύς Γενικός Διοικητῆς κ. Γ.  
Παρατάξ, μετὰ τῆς ἀξιοτίμου  
Θαδωράκη, ὁ Φρούραρχος ἀν-  
ταγματάρχης κ. Γερουλᾶτος,  
ισχυρυτῆς τῆς ἐνταύθα Ὑ-  
ποκριτῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Στρα-  
τοκράτους κ. Ἰωάννης Σαρι-  
ς, μετὰ τῆς ἀξιοτίμου Κας Σα-  
κη, Ἀντιπροσωπεία τῆς Ἰσρα-  
ηλῆς Κοινότητος οἱ Διευθυνταὶ τῶν  
τεσθῶν Ἑθνικῆς κ. Σωτ. Μεγγλι-  
Δι' ἡκῆς κ. Γ. Βραψίτης καὶ  
ορικῆς κ. Ἰ. Ζήκος, ὁ βου-  
τῆς κ. Ἰ. Καλούδης ὁ Πρόεδρος  
Ἐμπορικοῦ κτλ. Ἐπιμελητηρί-  
ῆς τοῦ κ. Ἐπαρ. Βέλλης, ὁ  
τος συμπολιτῆς κ. Γω. Δάπ-  
οι Διευθυνταὶ τῶν ἐνταύθα ἐ-  
θλῶν « Ἑλληνικοῦ Ἀγῶ-  
καὶ « Ἑλευθερίας » καὶ πρό-  
ον ὁ Δήμαρχος κ. Δημ. Π.

Βλαχαιδης μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ  
Συμβουλίου, καὶ τοῦ Δημοτικοῦ  
Παρέδρου κ. Σταύρου Τσονιδῆ, πρὸ  
Ἀδελφῶν τοῦ Νοσοκομείου μετὰ  
τοῦ Διευθυντοῦ αὐτοῦ Ιατροῦ κ. Ἀ.  
Τραπεζάνη, πολλοὶ ἐκ τῆς παρ' ἡ-  
μῖν ἀνωτέρας τάξεως καὶ πλῆθος  
Δασυ.

Τὸν νενομισμένον Ἀγιασμόν ἐπέ-  
λασεν ὁ Πρωτοσύγγελλος Παν. Ἀρ-  
χιμανδρίτης Γρηγόριος, μετὰ τὸ πέ-  
ραε τοῦ ὁποίου ὁ εὐφραδέστατος  
καὶ βαθυνούστατος Δήμαρχος Ἰω-  
αννιτῶν κ. Δημ. Π. Βλαχλείδης ἐξε-  
φώνησε τὸν κάτωθι ἱστορικώτατον  
λόγον, εἰς ὃν ἀπήντησε ὁ Ἀναπλη-  
ρωτὴς Γενικὸς Διοικητὴς κ. Γ. Θ.  
οδωράκης εὐφραδέστατο, καὶ ἰνδου-  
σιασεικώτατο.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν λόγων ὁ κ.  
Δήμαρχος μετὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμ-  
βουλίου καὶ τοῦ Ἀδελφείου τοῦ  
Νοσοκομείου ἐδέχθησαν τὰ συγχα-  
ρητήρια τῶν παραστάντων ἐπισήμων  
καὶ μὴ, εἰς οὗ, παρεσχέθησαν ἑ' α'  
παρατίθητα γλυκύσματα καὶ ποτὰ.

Ἡ ἀντύπωσις μας ἐκ τῆς νέας πορφῆς τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου ὑπῆρξεν ἀριστη, διότι δὲν ἐμφανίζεται πλέον ὡς κοινὸν Νοσοκομεῖον, ἐπαρχιακῆς πόλεως, ἀλλ' ὡς μετροπολιτικὴ παραιοῦ, ἢ βασιλικῆς, ἢ βιενναίου τοιοῦτου :

1. Ὅταν πρὸς τριετίας περίπου ἡ εὐμενὴ, ἡ φρενὴ τῶν συμπολιτῶν μας ἐπέστρεψεν εἰς ἐμὰς καὶ τοὺς σινοδολογούμενους κ. κ. Δημότικούς Συμβούλους τῆς ἐπιμενεμένης τῶν συμφορῶν τοῦ ἔθνους μετὰ τῶν ἄλλων κοινωφελῶν ἐργῶν, τὰ ὁποῖα περιεβόημεν εἰς τὸ πρόγραμμα μας, ἦτο καὶ τὸ τῆς ἀδιεργασίας καὶ ἀακατάστατος τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου παρρησιόχουτος ἀπὸ πολλοῦ.

2) Το Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον Ἰδρυθῆ-  
ναι τῇ 1894 διὰ τῶν ἐράνων τῇ εὐγενεῖ  
προσέτι τοῦ τοῦ ἐθνικοῦ Διοικητοῦ τῆς  
Ἡπείρου Α. Χατζῆ Πασοῦ, ὁ ἀπ. τοι μετὰ  
τῶν ἐγγολίων Τούρκων βαρύνετα ἐφαρ-  
μοσθεὶς ὅτι ὁ τοιοῦτοκρατημένης ἐλπίδος, ὅστε  
τοῦτο Νοσοκομεῖον, ἐνφ' ἡ Ἑλληνικῇ Κη-  
ρίστῃ τῆς πόλεως, εἴλετο τὰ ἐκ δειξῆν καὶ  
ἰλλων ἐκπαλαί λειτουργοῦντων λαμπρῶν  
Αγυθωσῶν Καταστήματων καὶ κοινοῖσι  
τοῦ Νοσοκομεῖον, λειτουργοῦν τότε ἐν τῇ  
ἐκπαλιώμενῃ οὐκία τοῦ ἀεινήστον Χα-  
τζήσταν. Ἰδρῶν δὲ ὁ Γενικό, Διοικη-  
τήρας, τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον,  
φρόντισε προσέτι νὰ ἐξέστη καὶ ἀσφαλι-  
στὰ καὶ τα μέσα τῆς συντηρήσεως του, συ-  
σπόμενα ἐς ἐπιτοίαν χορηγίας τῶν κυρι-  
στῶν ἡμῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Γε-  
νητικῆς Διοικήσεως τῆς Ἡπείρου ἐς φόρο  
ἰκῶν ποσότητων ἐπὶ τοῦ φόρου τῆς δα-  
μῆς τοῦ Μονοπωλείου τῶν καπνῶν καὶ  
ἐκ τούτου, δωρεάς. Διὰ τοῦ τρόπου  
οὗτον κατορθώθη σὺν τῇ χρόνῳ καὶ πε-  
ρίουρίαν ἰδῶν ὅτι ἀποκρίθη τοῦ Τούρκου ὁ  
ἐπὶ τῇ ἐν ἀπὸ τοῦ καπνῶν καὶ  
ἀποκρίθη καὶ σήμερον.

9) Τὸ Νοσοκομεῖον ἐγκατεστήμενον εἰς  
 τὴν πόλιν, εὐρύχωρα καὶ εὐαε-  
 ροῦσθαι, ὅτι οὐδὲν ὁδὸν ὑπὸ τῆς ἐπι-  
 στήτης ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐπιβλέψιν

αὐτοῦ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ, περιελά-  
σαν παθολογικὰ καὶ χειρουργικὰ Τμή-  
ματα, ἰδιαίτερον δι' ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν,  
Φαρμακεῖον ἴδιον, προσέτι δὲ καὶ ὑποτυ-  
κωθὴ παρατηρήματα διὰ φθισίαν καὶ  
μυκοπυλῆς, διαρρίχτο (ὃ ἐν αὐτοῖς ἡ Ι-  
ατρικὴ περὶ ἰατρικῆς θεωρίας) ἐκ τῶν Ια-  
τρικῶν τῆς πόλεως μας. Πρωτῶν δὲ χριστι-  
ανῶν Ιατρῶν εἶχον προσληφθῇ ὁ μακαρί-  
της Παναγιώτης Φάνης καὶ κ. Γ. Φω-  
τῆς, Βοτῆς, Βραδύτερον δ' κ. Ἰωάννης  
Πιοπρῆς καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν Ιατρῶν αὐτῆς  
πόλεως μας.

4) Οὖτως, ἔχον τὸ Κατάστημα ἐλατιούρου  
της μέχρι τὴν τοῦ 1897 καλῶς, ἀλλὰ  
το τότε, ἀπομακρυνθέντος τοῦ ἱδρυτοῦ  
ἐκ τῆς Μασσα, ἐπὶ τῶν διαδοχῶν του ἐ  
ἀπομακρυνθέντος ἀμελέσθησαν. Ἀπὸ τῶν, δι  
ἐλατίνων στατιστικῶν πινακῶν τῆς δεκα  
ετίας 1894-1912 ἀναγομένων  
ἐκ τῆς ἀποστολῆς δαπάνης καὶ τοῦ ἀριθμοῦ  
τῶν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ νοσηλευθέντων.  
Ὡς ὅσον γνωρίζομαι ἐκ ἰδίας ἀνεκλήψα-  
μεν τὸ Νοσοκομεῖον τότε διετήρει ἐν ἔνεργ  
ἐκ 70-100 κλινάς.

δ, Μετὰ τῇ ἀπελευθέρωσιν τὸ Ἰδρυμα εὐρέσθη αἰφνιδίως, ἐστερημενον τῶν κυριωτέρων του πόρων, τῶν χρηρημάτων τῶν ἡμῶν καὶ Κοινοτήτων τῆς Ρενίκης Διεύθυντος, μόνη δὲ πρόσδοξ ἀπέμεινεν εἰς τὸ ἡ ἐκ τῶν ἐνοικίων τῶν ὑστερικῶν κτητῶν. Ταῦτα δὲ δὲν ἱσθέρουν, ἵνα δὲ διακοπῇ ἡ λειτουργία του, ἐδέχθη γὰρ οὐδένη τὸ ὅμιλον τοῦ Δημοῦ γυναικίους τῶν ὡφὲς ἡ ὅπως ἀπὸ τῶν ἐργατῶν.

6) Ημέραν όταν ημετέρας ανελθόμεν  
 οργάν, εὐνομεν την εἰρησιν χορηγίαν  
 δῆμον ἀνερχομένη εἰς 90 000 δραχ  
 ν, την ὁποίαν πύξῃσαμεν κατὰ τὸ εἶδος  
 80 - 1931 εἰς 100 000, κατὰ δὲ τὸ πα

στὴν ἔκδοσιν τοῦ 1931—1932 εἰς 150 000, δὲ  
τὴν ἐπεξεργασμένην τῶν ἐπισκευῶν τῆς  
ἐξόχου τοῦ ποσού εἰς 180 000 δραχμὰς.  
Τὰ λοιπὰ ποσὰ τοῦ Νοσοκομείου ἄποτε-  
λεῦσθαι ἐκ τῶν ἐνοικίων τῶν δωματίων  
καπηλιῶν ἀνέχοντα, ἀφαιρουμένων τῶν  
δεσποχῶν δι' ἐπισκευὰς καὶ ἀσφάλιστρα  
εἰς 60 000 δραχμὰς.

Αὐτοὶ δὲ πρὸς τοὺς το Νασοκομίτου ἀντιπα  
ριλαμβανομένης καὶ τῆς χορηγίας τοῦ Δήμου  
ἀνέχοντα εἰς καθαρὸν ἔσοδον δὲ ἀπὸ 300  
000, οὕτως διατίθενται διὰ τὴν περίθαλ  
ψιν τῶν νοσηλευομένων καὶ τὴν μισθοδο  
σίαν τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ πλὴν τῶν  
λυτρῶν, οὕτως πάντως προσέφερον τὰς  
ἐπιηρέσις τῶν ἀφίλοκικρδῶν, ὥς καὶ οἱ  
ἐργάζοντες λαοὶ κ. κ. Σκούρτης καὶ  
Δευτεραῖος, προτιστάμενοι καὶ διευθυ  
νοὶ τοῦ χειροῦ, τοῦ καὶ τοῦ παθολογικοῦ  
Τμήματος παρέχουν ὑπηρεσίαν ὅλος ἀνι  
διστολῶς, ἐφ' ᾧ καὶ κληρονομοῦν πρὸς πάντας  
τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. λαοὺς τῆς πόλεως  
μας, οἱ ὅποιοι πάντες προθυμοποιοῦν  
καὶ γὰρ ἐξυπηρετῶσι τὸ Νασοκομεῖον, καὶ  
δημοσιὰ ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης τὰς θεο  
μας εὐχαριστίας τοῦ Δήμου.

7) Κατά την διάρκεια των δύο ετών  
ήτοι από τη: 1ης Σεπτεμβρίου 1929, οτε  
ήταν ανέλαβον την Αρχή, μέχρι της 1ης  
Σεπτεμβρίου 1931 αναστηλίσθησαν εντός  
1 δούματι τούτω 617 ασθενείς, 80 ετεροεικοί  
και 913 θείωτεροι, ήτι έυχον περιθάψω  
ως έν συνολό 1530 άσθενείς. Έσχον  
θείωτον 46 θανάτους και τούτους, εις γέ  
ροντας, έξηγκελήμένους.

Εὐγόνοντο τρεῖς μεταγγίσεις αἱματος,  
αὐτοῦ ἀσθεντοῦ πασχόντων ἐξ ἀναιμίας λό-  
γῳ αἰμορραγίας, καὶ μία ἐπὶ πάσχοντος  
ἐν κοκορήθους ἀναιμίας μετ' ἀρίστη θερά-  
πειυτικὰ ἀποτελέσματα.

Ἐγκειρησέας ἐτελεύτησαν 120, ἐξ ὧν  
καὶ σκωληκοειδίτιδος 27, κήλης 23, λαπα-  
ροτομίας 10, αἱ δὲ λοιπαὶ διὰ διάφορα ἄλ-  
λα νοσήματα. Ἀλλ' εἰναι αὐτονομήσαν ὅτι  
φ' αἱ, εἰς ἐκτενέστερον συνθήκας τὸ "Ἰδρυμα,  
ὅσον, ὅσον ἀφορᾷ τὸ κτελεζόμενον καὶ τὴν ἐν-  
έργειαν ὁργάνωσιν αὐτοῦ εἶχε πολλὰς ἐλλεί-  
ψεις καὶ ἀτελείας οὐκ ἐφ' ἡρόνῳ μετῆλθε  
εἰς, καὶ αἰσθητοτέρα, τῶν ὁποίων ἡ  
κλήρωσις καὶ ἡ ὑπερπεπαιδευμένη διπλο-  
παιδεία. Διότι εἰς οἷαν διετέλει μέχρι χθὲς  
κατάστασιν οὐκ ἔστιν προσομιλῶν του εἶς  
λαί, καὶ ἐξέβυσεν ἀφ' ἐξέρου τὴν πόλιν  
ἐκείνην, καὶ τὸ ὅμαρτα τῶν ἐπισκεπτομένων  
ὄντων, ὅτι πόλιν εἶχον περὶ αὐτὴν ἐν "Ἰ-  
δρυματι τοῦ κατωδὸς κοινοῦ καὶ ἀνελήφθη  
καὶ εὐεργετικῆς δράσεως, οὐ μὲν πάντῃ  
ἐλημέραν, καθύστερτα μὲν καὶ ἀσυνχρό-  
νιστον.

8) Ἐπειτα ἐτοιμαζόμενοι κοινωγικήν ἀν-  
ήψαμε· Βάρβαροι Διόντι ἀν καὶ ἄλλα  
καθ' ἑαυτοὺς· Ἰδοὺ μὲν περιποιεῖσθαι τὴν  
ἐμὴν πόλιν, ἀλλὰ τὸ Νοσοκομεῖον εἰ-  
ς ἀντιπληροῦσθαι ἐκ τῶν εὐρηματιζομένων  
ἐκ κοινωφελειῶν τῶν εἰρηματικῶν πρὸς  
κακοῦσις εἰς κοινωγικήν δυσπραγίαν.

(<sup>1</sup>Επεται συνέχεια)

Ἐπὶ ἤρξεν τοσοῦτον εὐγλωττος ὁ κ. Δη-  
μαρχοῖ, ὥστε νὰ καθίσταται περικτὴ ἡ  
ἀποστολή καὶ μίς ὅστω λείψανος εἰς δια-  
σπάρῃ· αὐτοῦ ἐλέγχθησαν περὶ τῆς σημασί-  
ας τῆς σημασίης ἐσθρῆς. Ποῦ καὶ τὰ ὅ-  
μως θὰ ἦτο μεγίστη παράλειψις ἡ Αἰοι-  
κήτικὴς Ἀρχῆς εἶναι κατὰ τὴν συγγένειαν  
τὴν εἶναι τόσον ἐπίσημον καὶ πανηγυρικὴν  
τὴν ἀπεκτελεῖ περ' αὐτῆς, δημοσίᾳ ἡ φη-  
σὶν ὅτι τὴν πρὸς τοὺς συλλεγομένους τοῦ  
θρησκευτικοῦ ἔργου τοῦ ὁποίου τὸ ἀγαθὸν  
τελοῦμεν σήμερον. Δὲν ὅτι περὶ τοῦ  
μαστοῦ ἔργου πρόκειται. Παρόμοια περὶ  
ἔργου μὴδὲν τὸν πολίτην ἐπὶ τὴν

λεως· καὶ τῆς Ἑπεύρου ὀλοκλήρου. Καλεῖται τὸ τοῦ ἀπὸ τῆς σήκισον νὰ στενωπὸν καὶ συμπληρώσῃ τὰς τιμὰς καὶ ἱερὰς παρὰδόσεις τοῦ εὐαγγελίου· Καθιδεύματος τοῦ ἀπὸ νῆστον Χαντζήφωτα. Καλεῖται νὰ προσφέρῃ τὰ φιλανθρωπικούς υπηρεσίας του νὰ ἐπιτελέσῃ τὸν ἀνὸχον μαθίον προσορισμὸν του καθ' ἣν στενωπὸν τὸ κοινοῦν ὁ Σάμα ἀπαλαίβῃ ὑπὸ τὰ πλῆγματα τῆς οἰκονομικῆς ἀναδιλώσεως, μαστιζούσης τὴν ἀνθρωπότητα ὀλοκλήρου.

Τιμή και σεβασμός, τιμή και εὐγνωμοσύνη φερέται πρὸς τοὺς διμνηνευμένους ἡγάρχας αὐτοῦ. Τὸ Δημοκρινὸν Συμβούλιον, ἡ Ἐφορεία τοῦ Νοσοκομείου καὶ πρὸ παντός ὁ κ. Δήμαρχος ἔχουν τὸ δικαίωμα καὶ πρέπει νὰ σελινώνωνται δι' οὗτι ἐπεκτείναν εἰς τὸν καθήγιασμένον αὐτὸν χώρον τοῦ γλυκασμοῦ τοῦ πάγου καὶ τῆς ἀνακουφιστικῆς τῆς ἀνθρωπίνης δυστυχίας. Ὁ κ. Δήμαρχος πρὸ παντός δίδεται καὶ πρέπει νὰ εἶναι υπερήφανος διὰ τὰς τοὺς ἀγρυπνοὺς κόπους, μὲ τὴν ἀνάμνησιν καὶ πατερνικὴν φροντίδα του κατ' ὁρθωσιν νὰ δημιουργήσῃ ἕνα κοινὸν ἀρμονικὸν σύστημα τελειῶν ἑσπερικῶν ἔγκαταστάσεων τάξεως καὶ εὐνοῦμίας—τὰ ὅποια ἔντος ὀλίγου θα κληθῇτε νὰ ἀπαυμάσητε—ὥστε ἀνευ υπερβολῆς νὰ δύνασθαι εἰς τὰ βεβηλωσθῇ διὰ τὸ νέον μας Δημοτικὸν Καθίδρυμα φέροι τὴν σαρανίδα τοῦ ἄνομικου τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς προσωπικῆς τοῦ ἀκατωστήτητος. Πρὸς ἕνα κοινὸν φιλάνθρωπον καὶ θεάρεστον ἔργον ποῖος δὲν εὐχεται πᾶσαν πρόκοπὴν καὶ πᾶσαν εὐημερίαν; Ποῖος δὲν εὐχεται πρὸς αὐτὸ μὲ ὅλην τὴν τὴν ψυχὴν ἀπρόσκαλον τὴν ἐπιτελείαν τῆς ἐξόχως κοινωνηλοῦς ἀρεστολῆς του;

Και ἦδη, Ἦε Δῆμαρχε, ἀπευθυνόμενος  
πρὸς Σας, περισοτικῶς διάλυτον ἀφοράω  
τὴν εὐχὴν τῆς Διοικήτικῆς Ἀρχῆς ὅπως  
συνέμοι μὲν· καλέσῃτε εἰς μίαν νέαν ἐκ-  
δοτήν, εἰς μίαν νέαν πανήγυριν· Εὐχόμε-  
νος οὖν Ἦε Δῆμαρχε, ἵνα κληθῶμεν δι-  
νον τὸ δυνατόν ταχύτερον εἰς ἓνα ἄλλον  
καταλήξαντων χώρον διὰ τὰ διοικησάμε-  
νην θαμελώσων τῶν ἔργων τῆς ὑδρεύσεως.  
Τὸν ἔργον τὰ παλαιὰ ἀναγωγῆς προσδο-  
κᾷ ἀπὸ Σας· ἡ γὰρ ἡμεῖς, τόσον ἐπαίσης ἡ  
κρίσεως καὶ καὶ ὅποιον θὰ ἀποτελέσουν τὸ  
θαυμασιώτερον ἐπιστάσιμα, τοῦ ὁρατοῦ  
λημμοτικοῦ Οἰκοδομηματος τοῦ ἀπὸ τριε-  
τίας τόσον φιλοτιμίας καὶ τόσον φιλοτι-  
μίας ἀνεγείραται μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν συνε-  
στών Σας. Πρῶτον βεβαίως ὁμολογῶ πόσον  
σοφικῆς εἶναι ἡ ὑδρεύσις τῆς πόλεως.  
Διὰ καὶ πρῶτον πιστεύω, πεποιθότως,  
τὴν εἰς ἀνάστασιν καὶ τοὺς περιβόλους ποὺ  
παραμορφώσονται δύνασθαι νὰ παραμερίσ-  
ῃ Σας· μετὰ τὴν ἀγάπην Σας καὶ τὴν στο-  
χὴν Σας πρὸς τὴν γενέτειράν Σας. Καλέ-  
σας μὲν, Ἦε Δῆμαρχε, συντόμως εἰς τὴν  
ἐκδοτὴν αὐτὴν ἐκδοτὴν ἐκμεθὰ ἔτοιμοι διὰ  
τὰ Σας πεποιημένον ἄλλον μίαν φορὴν δια-  
τελεῖν καὶ τότε—τὰ τότε—νὰ διαλα-  
θώμεν ἀνὰ τὴν Κατελλήνιον δεῖν ἂν ἐπὶ  
ποσῶν Σας ὑψύτης νὰ ἀνεσθῇ ἡ θου-  
ρίαις τῆς πόλεως τῶν Ἰωαννινοῦ τὸν θρυλι-  
στον τῆς Δῆμαρχον.

Ο ΕΠΙ της Πλατείας Γεωργίου  
Σταύρου β.ων τὸ κατάστημά του  
ἐμποροβασμάτων κλ. κ. Νικ. Πα  
σχίδης, ἀνελήφθη, πρὸ μηνὸς καί  
πλέον ὅτι τοῦ ἐλαττον διάφορα εἶδη.

